

linger, navnlig i det andet Ting. Jeg tror ikke, det med Grund kan gøres gældende, at Ejernes Ret her gaas for nær. Det er dog, synes mig, ganske naturligt, at naar Staten griber ind paa dette Omraade og ogsaa paatager sig ret betydelige Udgifter — og det er jo nemlig klart, at denne Lov vil medføre ikke saa ganske faa Udgifter —, saa bør vi ogsaa sørge for, at der i Loven indsættes Bestemmelser, som kunne sikre, at Ejeren ikke modvirker de Foranstaltninger, som træffes for at beskytte Kysten. Det glæder mig derfor, at det 3die kongevalgte Medlem (Steffensen) finder at kunne yde Forslaget sin Tilslutning, og jeg haaber ikke, at det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) skal vedblive at have saa store Betænkkeligheder ved de Bestemmelser, der ere indførte i § 1, at han af den Grund vil modsætte sig Forslaget. Det forekommer mig, at der er saa meget mindre Grund for det ærede Medlem til at gøre det, som han jo dog erkendte, og med Glæde erkendte, at der ellers paa mange Punkter i Lovforslaget var taget Hensyn til de Ønsker, der tidligere vare fremkomne her fra dette høje Tings Side. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem under de Forhandlinger, der senere ville blive at føre om dette Spørgsmaal, vil stille sig saa velvilligt, som det overhovedet er ham muligt, saa at vi kunne komme ud over de Vanskeligheder, som Bestemmelserne i § 1 frembyde. Thi det er jo sikkert, at det er Bestemmelser, som det andet Ting lægger megen Vægt paa bliver staaende.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) spurgte, om det ikke vilde være rigtigt at indføre en Bestemmelse om, at Loven skal fremlægges til Revision om et vist Antal Aar. Endskønt jeg egentlig ikke anser en saadan Bestemmelse for at være nødvendig, eftersom det jo staaar Regeringen og Rigsdagen frit for til enhver Tid at bringe Spørgsmaalet frem til Forhandling, skal jeg dog udtale, at for saa vidt der skulde være Stemning her i Tinget for at faa en saadan Bestemmelse ind, skal jeg meget gerne forhandle nærmere derom. Det er jo ikke af den Slags Ting, som kunne lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem

(Steffensen) udtalte med Hensyn til Bestemmelserne i § 1 om Kommunernes Ret til at tage Vejmateriale, om Fiskernes Ret til at tage Sten til deres Garn og om Retten til at opsamle Kugleflint, at de formentlig ikke gik ud paa, at saadant skulde kunne ske imod Ejeren Villie, altsaa uden at han gav sit Samtykke dertil. Jeg vil dertil sige, at der er efter min Mening ikke her Spørgsmaal om at indføre nogen ny Ret, for saa vidt som Fiskerne da ikke have vundet Hævdsret. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at der ikke kan være enkelte Steder omkring i Landet, hvor Fiskerne have vundet Hævd paa at tage de nødvendige Sten til deres Fiskegarn. Men hvis de ikke have det, faa de ikke efter denne Lov nogen Ret dertil, og det er sikkert nok, at der ingen som helst Ret er for nogen til at opsamle Kugleflint, uden at Ejeren samtykker deri. Med Hensyn til Kommunerne er der efter min Mening kun Spørgsmaal om at sikre dem den Ret, som de efter den nugældende Lov have til at tage Vejmateriale, mod at de derfor yde den Erstatning, som Lovgivningen derom fastsætter.

Hage: Det er og bliver selvfølgelig altid en betænkkelig Sag at paalægge en Ejer Indskrænkninger i den fri Raadighed over hans Ejendom, og som fremhævet af det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) berettiger det, at en Ejer har været hensynsløs i Benyttelsen af sin egen Ejendom, i og for sig ikke Staten til at gribe ind. Men jeg har i øvrigt indrømmet, at naar Statens Vel, altsaa her Fredningen af Kysterne, fordrer det, skulle Kystkommissionerne have Myndighed til at nedlægge Forbud for Ejeren mod at benytte den ham utvivlsomt tilhørende Strandbred. Det derpaa liggende Materiale kan jo være af betydelig Værdi for en mindre Ejendom, hvis der er godt med Grus, Sand og Sten. Men, som sagt, jeg er gaaet med til, at naar de sagkyndige Kystkommissioner finde det nødvendigt af Hensyn til Kystens Fredning at nedlægge saadanne Forbud, skulde de ogsaa have Ret dertil. Men jeg indser ikke, hvorfor de ærede Talere, som have talt imod mig, fastholde, at Forbud skal nedlægges, hvad enten det er nødvendigt eller